

Kaleidoskop

Petra Janů

1. Schovávám si kaleidoskop z malých střípků barevných
prohlížím si prapodivný svět který sestavím z nich.
Vysoké jsou katedrály, v jejich chodbách zabloudím
zelené slunce svítí do oken až mě probudí tím.

R: Lásko má snad smí se mi zdát že měl jsi mě rád
Lásko má, ten barevný svět tě navrátí spět k nám.

2. Ze všech krásných drahých dárků, které jsi mi daroval
připadá mi ten nejkrásnější, ten co nejméně stál.
Modré skály žluté moře pod zelenou oblohou,
za dálkou je nekonečno cest, všechny za duhou jdou.

R: Lásko má...

3. Kaleidoskop z jedné pouti která dávno skončila,
kdo svou poutí poutím porozumí ař mi správu hned dá.
Krasohled je věc přec křehká, až mi na zem upadne,
jeho sklíčka se rozkutálí, bojím se toho dne !

R: Lásko má...

Když se dlouho díváš do slunce
a pak zavřeš oči najednou vidíš také spoustu zlatých
zlatých střípků
zlatých střípků jako já.